

ת"פ 54040/06/20 - מדינת ישראל נגד פתחי אבו אל קיעאן

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 54040-06-20 מדינת ישראל נ' אבו אל קיעאן

בפני	כבוד השופט יריב בן דוד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פתחי אבו אל קיעאן ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא נסאר

החלטה

עובדות

ביום 22.2.23 התקיים דיון בנוכחות הנאשם ובא כוחו במסגרתו נקבע מועד שמיעת ראיות - 24.5.23, אליו הוזמנו ארבעה עדי תביעה.

בדיון שהתקיים ביום 24.5.23 לא התייצב הנאשם, ונמסר מפי סנגורו כי אינו יודע מדוע לא התייצב. כן נמסר מפי הסנגור שמאז הדיון הקודם (אשר התקיים בנוכחות הנאשם) הוא הוסיף והתקשר לאביו של הנאשם על מנת להזכיר לו דבר הדיון.

במהלך הדיון בו שקל בית המשפט לשמוע את עדי התביעה ללא נוכחות הנאשם, אשר הוזהר בדבר, מסר הסניגור כי אין בכוונתו לחקור את העדים שהתייצבו, שכן הדבר עלול לפגוע בהגנת הנאשם בפרט משלא ברורה בשלב זה סיבת אי ההתייצבות.

על אף שהתייצבו עדי התביעה, ומתוך אפשרות דחוקה כי ישנה סיבה מוצדקת להעדרו של הנאשם, אשר יש ותביא לזימונם המחודש של העדים, בוטל דיון ההוכחות ובית המשפט הורה על תשלום הוצאות נסיעה ושכר בטלה לארבעת עדי התביעה אשר נכחו באולם.

בדיון שהתקיים ביום 12.7.23 טען הנאשם כי לא ידע על מועד הדיון ועמד על כך גם לאחר שהובהר לו כי הדיון נקבע בנוכחותו. זאת ועוד, הנאשם הלן כי סנגורו לא התקשר להזכיר לו על מועד הדיון.

אשר לאפשרות כי בית המשפט ישית עליו הוצאות בגין אי התייצבותו לדיון ההוכחות מסר כי הוא מסכים לכך.

ב"כ המאשימה עמד על הצורך בהטלת הוצאות נוכח בזבוז הזמן השיפוטי והתייצבות העדים לדיון שבוטל.

ב"כ הנאשם עתר לדחות את שאלת הטלת ההוצאות לשלב סיום ההליך שכן יש ובית המשפט ימצא לזכות את הנאשם.

דין

סעיף 21(א) לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 (להלן: "התקנות"):

"נעתר בית המשפט לבקשת בעל דין לדחות את מועד המשפט או נדחה מועד המשפט בשל מעשה או מחדל של בעל דין, רשאי בית המשפט אם ראה הצדקה לכך, להטיל על בעל הדין שבעטיו נגרמה הדחיה הוצאות בפועל לטובת הצד שכנגד"

סעיף 21(ב) לתקנות:

"לא יטיל בית המשפט הוצאות כאמור בתקנת משנה (א) אלא לאחר שנתן הזדמנות לבעל הדין להשמיע דברו"

במקרה דנן אין מחלוקת כי נוכח אי התייצבותו של הנאשם, בוטל דיון שמיעת הראיות ביום 24.5.23, דיון אליו התכוננה המאשימה, בית המשפט פינה שעות מיומנו, וארבעה עדי תביעה חזרו כלעומת שבאו לאחר שבית המשפט פסק לזכותם הוצאות נסיעה ושכר בטלה בגין התייצבותם.

עוד אין מחלוקת כי לא היתה כל סיבה, לא כל שכן סיבה מוצדקת, לאי התייצבות הנאשם. דומה כי לא בכדי הסכים הנאשם להטלת הוצאות עליו נוכח התנהלותו.

בנסיבות שלעיל, סבורני כי יש להטיל על הנאשם תשלום הוצאות לטובת קופת המדינה (הצד שכנגד במקרה זה), אשר ישקפו במידת מה את הנזק שנגרם כתוצאה מביטול הדיון נוכח מעשיו (או מחדלו במקרה זה).

עוד סבורני כי אין להמתין בענין הנדון עד לסיום ההליך, שכן אין כל קשר בין שאלת הרשעתו או זיכויו של הנאשם, לבין התנהלותו הנדונה אשר הביאה לדחיית הדיון על משמעויותיו אשר נסקרו לעיל.

אשר על כן אני מורה על תשלום הוצאות בסך 5000 שח אותם ישלם הנאשם לקופת המדינה עד ליום 1.9.23.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ג, 27 יולי 2023, בהעדר הצדדים.